

Stetter (KF):

Jeg skal svare hr. Glistrup. For det første undervurderer det ærede medlem virksomhedslederne. De ved meget vel, hvilke muligheder der er inden for de forskellige felter, og jeg må ganske afvise, at der skulle opstå nogle vanskeligheder med hensyn til informationen af disse virksomhedsledere.

For det andet ser hr. Glistrup bort fra, at tinget og myndighederne har erfaringer på dette felt. I VKR-regeringsperioden gennemførte vi et forslag, som ministeren sagde, kun for egnsudviklingsområderne; det virkede udmærket, og vi havde ingen vanskeligheder med at administrere det, hverken i virksomhederne eller hos skattemyndighederne. Jeg må derfor afvise den kritik, som er kommet til orde her.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Alt hvad der blev gennemført i VKR-regeringens tid var bestemt ikke godt og heller ikke den lov dér. Jeg ved af egen erfaring, hvilke vanskeligheder, problemer og usikkerhedsmomenter den gav anledning til. Det var baggrunden for mine bemærkninger før.

(Kort bemærkning).

Stetter (KF):

Det var en påstand, som ikke er underbygget af noget som helst. Jeg havde lejlighed til at medvirke ved administrationen af denne lovgivning igennem hele perioden, og vi havde ingen vanskeligheder. Det kan ikke nytte noget, at hr. Glistrup bliver ved med at nedvurdere de forslag, som andre end hans eget parti kommer med.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker m. v. [Optaget af Nathalie Lind].

(Lovforslag nr. 16. Fremsat 24/1 75 af minister for kulturelle anliggender Nathalie Lind. Taget tilbage 21/2 75 af minister for kulturelle anliggender Niels Matthiasen. Optaget 21/2 75 af Nathalie Lind).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Det af fru Nathalie Lind fremsatte forslag til lov om ændring af lov om folkebiblioteker er, som det allerede vil være bekendt for tinget, identisk med det forslag, som blev fremsat i folketingsårets første samling, og som kom til første behandling i tinget den 20. november 1974. Forslaget blev genfremsat i folketingsårets anden samling, endnu medens forslagsstilleren var minister for kulturelle anliggender, men forslaget blev tilbagekaldt af mig den 21. februar 1975, efter at den nuværende regering var tiltrådt.

Om den nærmere baggrund for vor stilling til forslaget og tilbagekaldelsen kan jeg især henvise til indlæggene fra mit partis ordfører ved lovforslagets første behandling, hr. Lysholt Hansen. Det blev bl. a. her understreget, at forslaget om nedsættelse allerede fra 1. april 1975 af driftstilskuddet til folkebibliotekerne med 23 pct., for så vidt angår tilskud ud over de første 110.000 kr., var et led i det spareforlig, som den daværende regering havde indgået med en række andre partier her i tinget, partier, blandt hvilke socialdemokratiet ikke var at finde.

Det fremhævedes i tilslutning hertil, at lovforslaget ikke var i overensstemmelse med det forlig, som var indgået mellem en række partier, herunder partiet venstre og socialdemokratiet, i foråret 1974, og som havde fundet udtryk i den af folketingets kulturudvalg afgivne beretning af 13. juni 1974 vedrørende gennemførelsen af lovforslaget om den almindelige revision af folkebibliotekernes forhold. I udvalgsberetningen hed det bl. a., at der i udvalget var enighed om, at revisionsforslaget gennemføres således, at folkebiblioteksområdet overgår til bloktilskud efter objektive kriterier med virkning fra 1. april 1976, og at folkebiblio-

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

tekerne indtil 31. marts 1976 kan påregne at få refusion efter de ifølge folkebiblioteksloven af 1964 gældende regler.

Ved førstebehandlingen af besparelsesforslaget blev der endvidere fra vor side peget på den mærkværdighed, som var indbygget i det, at forslaget fritager for nedskæring af refusion til de kommuner, der næsten intet har gjort for deres biblioteksvæsen, nemlig dem, som alene har refusioner til beløb, der ligger under 110.000 kr., medens andre biblioteker med en aktivitet ud over den grænse måtte tåle en nedskæring efter forslaget — en urimelighed, som vi ikke kunne gå med til fra socialdemokratiets side.

På denne baggrund, og da især med henvisning til, at aftalerne i forliget, der havde fundet udtryk i beretningen af 13. juni, var brudt, måtte vi tage afstand fra lovforslaget om reduktion af refusionsprocenten, idet vi dog erklærede os rede til at se på tingene under en fornyet forhandling.

Så meget i korte træk om vor stilling til indholdet af dette lovforslag, om baggrunden for den nuværende regerings tilbagekaldelse af det af min forgænger fremsatte og genfremsatte forslag.

Om lovforslagets reelle indhold vil jeg i øvrigt gerne føje til, at jeg ikke har ment at kunne give tilslutning til en så dramatisk reduktion på det kulturelt så uhyre vigtige folkebiblioteksområde, måske den vigtigste af vore kulturlove, som den her foreslåede generelle nedskæring af tilskudsprocenten. Også jeg har anstillet forskellige betragtninger over kommunernes aktivitet på det kulturpolitiske område, og jeg er kommet til det resultat, at jeg må tage afstand fra en generel reduktion som den foreslåede.

Selv om jeg således ikke kan give tilslutning til det fremsatte lovforslag i den nu foreliggende udformning, vil jeg gerne i denne sammenhæng oplyse, at det er min hensigt snarest muligt at fremsætte et lovforslag, der tilsigter at tilvejebringe væsentlige besparelser på dette lovområde, og som i sin udformning vil tage et mere nuanceret hensyn til den aktivitet, som faktisk finder sted, end det foreliggende. Der arbejdes for tiden med et sådant lovforslag, som tillige sigter på at bringe overensstemmelse mellem bevillingerne til dette formål, sådan som de er optaget på finansloven for 1975-

76, og de eksisterende finansielle muligheder, og hvor også spørgsmålet om tidspunktet for dette områdes overgang til bloktilskud tages op til fornyet vurdering. Det bebudede forslag vil, som jeg har sagt det, indeholde andre og forhåbentlig mere hensynsfulde løsninger af besparelsspørgsmålet end det i dag behandlede lovforslag.

Jeg behøver næppe at tilføje, at vi også fra vor side vil være indstillet på at forhandle i udvalget om såvel det her fremsatte lovforslag som om det bebudede regeringsforslag.

Lysholt Hansen (S):

Jeg skal ganske kort sige, at vi synes ikke, der er noget egentligt perspektiv med henblik på fremtiden i den måde at gøre det på, at man trækker 23 pct. fra tilskudsbeløbet. Vi mener, at der må laves en ordning, som virkelig sigter også lidt længere frem. Men jeg vil gerne for en ordens skyld understrege det, ministeren sagde; der skal ikke være nogen diskussion om, at vi fra socialdemokratiets side vedstår det, som er besluttet ved finanslovens vedtagelse, at der skal ske en besparelse på dette felt på i alt 40 mill. kr. i 1975-76. Dette egner sig for arbejde i udvalget, og når vi nu ser ministerens forslag, så lad os prøve at se, om vi ikke finder en løsning, der er tilfredsstillende, og som både giver besparelsen og måske også de ting, som gerne skulle klares for forfattere og for andre.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg vil gerne anholde den højtærede kulturministers bemærkning om den hensynsløshed, der præger det af fru Nathalie Lind gneoptagne forslag om besparelsen på op imod 40 mill. kr. Det lyder så drastisk, når man nævner procenttallene, men i realiteten drejer det sig kun om knap 25 pct. af det tilskud, som ligger i den elastiske tilskudsblok, altså de 27 pct., som man får dækket ud over 40 pct.s tilskuddet. Her har der ingen grænser været.

Baggrunden for, at dette forslag overhovedet kom ind i den daværende regerings spareplan, var simpelt hen, at bibliotekstilskuddene er vokset på et lille tiår fra 41 mill. kr. op til de 167 mill. kr., som man i dag anslår de andrager. Der er næppe nogen

[Kaj V. Andersen.]

anden sektor i det offentlige liv, der kan påvise en sådan — og for så vidt for denne gruppes vedkommende ret ukontrolleret — stigning.

For 40 pct.s tilskudsgruppens vedkommende rører lovforslaget jo overhovedet ikke ved noget. Der er ingen, der rører de mindre bibliotekers tilskud. Der er ingen, der rører ved 2½ pct.s tilskuddet til de fælles opgaver, bibliotekerne har. Der er ingen, der piller ved 6 pct.s reglen, der for tiden gælder forfatterne — den, som de selvfølgelig ikke er tilfredse med, det ved vi godt, men vi venter jo også alle sammen på betænkningen fra det store bogudvalg.

Nedskæringen rammer derimod de større biblioteker, som i meget vid udstrækning har påtaget sig aktiviteter, der rækker væsentligt ud over, hvad der er almindeligt, hvad der er en almindelig og naturlig opgave for biblioteker. Det drejer sig om kulturelle aktiviteter, som er beskrevet så mange gange fra denne talerstol — også i vendinger, som har været adskilligt skarpere end dem, jeg bryder mig om at anvende. De har altså fået et varsel om, at de kan ikke fortsat ekspandere på bekostning af en lang række andre organer i vort samfund, kommunalt støttede, statsstøttede, halvofficielle, halvprivate, helt private osv., osv. — en overlappning, et kulturelt udbud og overbud, som forekommer ganske urimeligt.

Disse biblioteker kan, hvis dette lovforslag bliver vedtaget, få en forsmag på, hvad bloktilskudstanken en dag vil indebære, hvis de kommer ud for at skulle få den realiseret hos en, skal vi sige uvenlig kommune. Nu tager vi det værste først. Blot dette til belysning af, at dette er kun en forsmag på, hvad man eventuelt kunne forestille sig kan ske. Der er ikke trusler indbygget i det. Men der er en vis form for appel til den sunde fornuft, som jeg tror en række kommuner vil udvise over for en overhåndtagende aktivitet — jeg vil kalde det den unaturlige biblioteksaktivitet, som vi konstaterer i en række kommuner.

Vi glæder os til at se, hvad det er for et forslag, den højtærede kulturminister vil fremsætte. Kunne vi komme op på et besparelsesbeløb, der bare ligner dette her, så er vi vældig godt tilfredse. Det er så tænkeligt, kulturministeren mener, at det er et mere

hensynsfuldt forslag, han fremsætter. Det vil vi vurdere i udvalget på en venlig måde.

Poulsgaard (FP):

Jeg var desværre forhindret i at høre, hvad ministeren sagde, for jeg var til møde et andet sted i huset.

Vi er enige i de intentioner, der ligger bag dette lovforslag, men så er jeg faktisk også ved at være bange for, at enigheden begynder at høre op. Det, som hr. Kaj V. Andersen nu omtaler, er jo rigtigt. Hvis vi ser lidt tilbage i tiden, så lå i 1962-63 skatteyderudgifterne til bibliotekerne på 60 mill. kr. I 1965 passerede de de 100 mill. kr. og i 1968 de 200 mill. kr., i 1971 de 300 mill. kr., og nu begynder vi at nærme os et tal på over 700 mill. kr. for biblioteksvæsenet. Det er jo fuldstændigt vanvid. Der er ikke et sted, der har ekspanderet som dette.

Men det, der ligger i dette lovforslag, er faktisk, at de fattige kommuner bliver straffet. Så længe vi opretholder den fortvivlede indkomstskat, så vil det altså sige, at en rig kommune stadig væk får råd til at yde service til sine borgere, mens en fattig kommune ikke får det.

Det skal være helt klart, der skal ikke være nogen misforståelser, at fremskridtspartiet for det første ønsker at få alle de nymoderne påhit ud af biblioteksområdet, de hører ikke hjemme dér, og for det andet mener vi, at vi må og skal over til, at bibliotekerne f. eks. over en 15 års periode bliver selvfinansierende; man kan begynde at opkræve en form for gebyr eller lignende.

Dette lovforslag er vel også en forlængelse af den spareforhandling, der var sidste sommer, hvor der pludselig også kom biblioteker ind; det var ikke en hellig ko længere, og det kunne vi kun hilse med tilfredshed. Det var jo kedeligt, at venstre ikke var hjemme dengang, hvor der kunne have været samlet et flertal for dette, men som sagt: vi må håbe, at fornuften sejrer.

Vi kan, som jeg sagde også ved behandlingen den 20. november, ikke give dette forslag nogen særlig velvillig behandling, men vi er da parat til at se på det i udvalget.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen (S):

De tal, som hr. Poulsgaard nævner for,

[Lysholt Hansen.]

hvad bibliotekernes samlede udgifter har været, er naturligvis rigtige. Vi fik en ny lov i 1964, i 1965-66 var udgifterne samlet 117 mill. kr., og man påregner, at de i 1975-76 bliver 670 mill. kr. Men det er da en ret, som kommunerne har, og det er dem, der har bestemt, hvor meget de vil ofre på det. Det er bestemt ude omkring, det er ikke bestemt herindefra. Jeg synes lige, det skal siges.

Jeg må da lige sige til hr. Poulsgaard, at han har totalt misforstået, hvad det hele drejer sig om, hvis han tror, det er de små, fattige kommuner, der kommer til at betale gildet, som han siger. Det er det nemlig ikke. Det er Københavns kommune, der først og fremmest kommer til at betale.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skal kun understrege det, som hr. Lysholt Hansen sagde nu til sidst. Hr. Poulsgaard må vist ned at læse på lovforslaget en gang til. Det er først og fremmest, ikke alene Københavns kommune, men i al almindelighed de store, rige kommuner, der her stilles over for større selvfinansieringskrav.

Nu er det allerede sagt heroppefra tidligere af en ordfører, at ministeren brugte ret voldsomme ord, og jeg beklager også, at ministeren har været nødt til at tage de store bogstaver frem i anledning af dette forslag. På et eller andet tidspunkt må det accepteres af alle, også af socialdemokratiet, at der ikke er ubegrænsede midler til rådighed. Det burde være helt unødvendigt at minde om det kolossale underskud, vi opererer med på finansloven. Derfor må man ikke tale om hensynsløshed, når man henviser de store og formående kommuner ude i landet til at klare mere selv på dette område.

Jeg vil naturligvis, som det er sagt af andre, se på det forslag, som ministeren og regeringen vil fremkomme med. Jeg understreger, at hvis der kommer gode spareideer, så er der brug for dem også. Det er den barske virkelighed, som vi er nødt til at tage i betragtning, når vi behandler også tilskud til kulturelle formål, så beklageligt det end er. Det er jeg med ministeren ked af at vi er nødt til.

I øvrigt skal jeg henvise til, hvad vores ordfører sagde, da dette forslag første gang var til behandling.

Lembourn (KF):

Det er undertinden strengt at være politiker og for mig at skulle sige, at jeg stiller mig positivt til besparelser på kulturområdet, for det er jo ikke ligefrem det område, der er bedst stillet. Det er vel nok det, der er ringest stillet, og det, der burde være bedst stillet. Nå, men hvad, vi har jo alle vore interesser, og jeg tror, jeg sagde sidste gang, at når der skal spares, og det skal der altså, så må man lægge ryg til også på det område, som man er mest interesseret i selv, så der er vel ingen vej udenom.

Historien bag det foreliggende forslag er jo, at man først drøftede en lånerafgift, men undersøgelserne af dette forslag viste, at det ikke var nogen god idé. Det kunne ikke administreres, og det førte til urimeligheder. Man kunne forstå under diskussionen på bibliotekarerne, at når der endelig skulle spares, så foretrak man nedskæring i refusionsprocenterne. Det var egentlig den måde, man helst ville have det på, og det er altså det princip, som anvendes i det foreliggende forslag.

For mit partis vedkommende er der yderligere det at føje til, at vi i sin tid sammen med det, man kalder sparepartierne, indgik disse spareaftaler for at få finansieret skatenedsættelsen, og man løber jo ikke sådan uden videre fra en aftale.

Jeg er, som man også kan forudse, tilfreds med forslagens syn på forfatterfonden. Jeg tror, alle er klare over, at samtidig med at udgifterne til biblioteksvæsenet er steget meget kraftigt, er forfatterne blevet stillet ringere og ringere, og afgiften pr. bind er faldet gennem en årrække. Alle kan indse, at det er urimeligt, og det fremgår altså også af forslaget.

Nu meddeler ministeren, at han selv vil fremsætte et nyt forslag til lov om folkebiblioteker. Jeg ved ikke, om jeg forstod det rigtigt, men jeg opfattede det sådan, at der måske også var besparelser heri. Det siger sig selv, at kan vi få besparelser gennemført på en endnu bedre måde, end der ligger i dette forslag, og på en måde, som generer mindre, end det gør her, så er vi selvfølgelig helt åbne for en drøftelse af disse ting. Som tidligere ordførere har sagt det, må vi, når vi får det nye forslag, selvfølgelig se både på ministerens og på det foreliggende forslag i sammenhæng i udvalgsarbejdet.

[Lembourn.]

Med sorg i stemmen må jeg altså sige, at vi er nødt til at lægge ryg til besparelser også på biblioteksområdet, men vi vil gøre det på den mildeste måde, vi kan.

Kristine Heltberg (SF):

Min begejstring for lovforslaget er bestemt ikke vokset siden sidste fremsættelse. Jeg er meget bekymret over, at man hugger til højre og venstre i denne sparejagt. Vi har været ude for og kommer ud for besparelser, som selvfølgelig er langt grovere og langt mere smertefulde, og som vi vil bekæmpe. Men dette forslag er ikke noget godt forslag, og det bekymrer mig, at man måske også i det af ministeren bebudede forslag følger tankegange, som er af lignende art.

Biblioteksvæsenet er et af de områder inden for dansk kulturliv, hvor vi er nået længst. Det er en virkelig stolthed for landet, synes jeg, og det er af stor betydning, at vi dér har fået disse kulturcentre, hvor man ikke kun udlåner nogle bøger, men hvor man simpelt hen giver en mulighed for, at områdets befolkning kan samles, hvilket giver såvel børn som forældre, voksne som gamle, mulighed for at leve et meget rigt kulturliv. Enhver beskæring af det område er ondartet og bør undgås, og det forekommer mig, at man handler kortsynet og overilet; man vil fortryde, hvad man i disse år prøver på at ødelægge. Jeg må altså opfatte dette lovforslag som udtryk for en tendens og en holdning, som bestemt ikke kan godkendes af nogen, der vil gå ind for befolkningens tarv i dette land.

Selvfølgelig vil vi da se på det som på alt muligt andet, men absolut ikke med positive tanker.

Svend Erik Sørensen (KrF):

Da vores ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg tillade mig at tage ordet ganske kort. Kristeligt folkeparti ser nødigt, at der spares mere end højest nødvendigt på det kulturelle område, men der skal jo findes nogle penge også her, så vi kan i alt væsentligt gå ind for lovforslaget. Vi må så læse de bøger, vi har stående derhjemme, en ekstra gang, hvis vi synes, det kniber med fornyelserne, eller foreslå, at man opretter

bogklubber, som jo slet ikke er nogen dårlig idé, på privat initiativ.

I øvrigt hilser vi med tilfredshed, at de mindre biblioteker og skolebibliotekerne ikke berøres.

Spørgsmålet om tilskud til visse funktioner inden for biblioteksområdet, som vi ikke synes er relevante, vil vi vende tilbage til under udvalgsarbejdet, hvor vi i øvrigt kan tilsige velvillig behandling.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi må på det bestemteste vende os mod dette forslag. Vi ønsker, og det har vi sagt mange gange, ikke alle disse nedskæringer, hverken på det undervisningsmæssige eller på det kulturelle område, og selv om der i fru Nathalie Linds forslag argumenteres for, at det ikke rammer de små biblioteker, så synes jeg ikke, det er svært at se, hvad det er, der rammes. Så vidt jeg kan se, bliver det den eksperimenterende, udadrettede virksomhed, bibliotekstjenestens forsøg på at lave opsøgende kulturelt arbejde, der her skæres ned på.

Jeg mener at kunne se ud af forslaget, at det vil ramme musikvirksomhed, foredragsvirksomhed, andre former for opsøgende virksomhed og kulturelle arrangementer, som vi meget gerne ser gennemført eller bibeholdt, og for mig er det sandelig ingen trøst, at det f. eks. rammer Københavns kommune, hvor man ved at der er et meget fint opbygget biblioteksvæsen, og hvor man også ved at befolkningen har meget stort behov for det. Vi har mange ældre mennesker i Københavns kommune, der i meget høj grad har glæde af bibliotekerne.

Hr. Bernhard Baunsgaard siger, at der skal jo spares. Man må nok sige, at der er jo efterhånden sparet ganske grundigt på de kulturelle tilbud til vores befolkning. Det er jo ikke noget særligt, vi har at tilbyde, hverken af biblioteker, teatre osv., i forhold til, hvad de har andre steder i verden, og for os at se så giver det meget store problemer, at vi ikke har et langt større udbud af forskellige former af kulturliv, der kan dyrkes. Vi har samtidig, og det burde vi glæde os over i stedet for at ødelægge det, en progressiv bibliotekarstand, der virkelig på mange måder har formået at få ideer og udbygget virksomheden, og det vil vi gerne støtte.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

Jeg vil da gerne give de ordførere ret, som har sagt, at det er med bekyrning, vi ser nedskæringer på kulturelle områder, og for mit vedkommende i særdeleshed på folkebiblioteksområdet, men jeg vil også gerne sige, at det selvfølgelig også indgår i mine tanker, at der må ske besparelser. Vi har fået en finanslov, der er vedtaget af dette folketing; den indeholder en besparelse, og den må vi selvfølgelig rette os efter.

Jeg vil gerne sige, for at der ikke skal være nogle misforståelser, at jeg ikke en eneste gang har brugt ordet „hensynsløshed“, ikke en eneste gang. Jeg har sagt, at jeg ville søge at finde frem til et andet lovforslag, som måske kunne tilvejebringe besparelserne, som i sin udformning ville tage et mere nuanceret hensyn til den aktivitet, som faktisk finder sted, end det foreliggende. Der er en væsentlig forskel på at sige „hensynsløshed“ og at sige „tage et mere nuanceret hensyn“.

Lysholt Hansen (S):

Jeg har ikke mange bemærkninger. Jeg har kun én, nemlig en beklagelse. Det er jo underligt at behandle et forslag her, og så er forslagsstilleren ikke til stede til at besvare spørgsmålene, som vi måtte stille. Det tror jeg ikke jeg har oplevet før. Vi andre skal være her og skal behandle forslaget, og så er forslagsstilleren her ikke. Jeg føler mig mærkelig tilpas ved det. Vi kunne f. eks. godt have diskuteret det emne, der lige blev nævnt her, nemlig bogklubberne. Bogklubberne er en af de måder, hvorpå man undgår at give forfatteren det, som forfatteren har ret til.

Poulsgaard (FP):

Bare lige en kort bemærkning til hr. Lysholt Hansen og hr. Bernhard Baunsgaard, der ikke mente, jeg havde læst lovforslaget rigtigt. Det mener jeg nu jeg har, hr. Lysholt Hansen. Vi kan ikke komme uden om, at der ligger i dette lovforslag, at de rige kommuner, de får, en kommune, der har råd til det, kan gøre det. Men de fattige kommuner rammes. Sådan læser jeg det i hvert fald.

Kaj V. Andersen (V):

Jeg beklager over for ministeren, hvis jeg har hørt forkert. Jeg har måske haft det negative øre vendt ned mod ministerens plads, så er det blevet opfattet som „hensynsløshed“ og ikke som „hensynsfuldhed“. Det beklager jeg, hvis det er tilfældet.

I anledning af hr. Lysholt Hansens bemærkning om forslagsstilleren, fru Nathalie Lind, der har taget forslaget op igen, skal jeg sige, at fru Nathalie Lind er optaget af et vigtigt møde. Hun har været her i salen og så, hvor langt forhandlingen var skredet frem, men kunne altså ikke blive her. Desuden skal vi jo ikke diskutere de spørgsmål, der kan være tale om, her i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Den gældende tilskudslov til bibliotekerne siger, at man får 40 pct. af de første 275.000 kr. og derefter 27 pct. af det, der ligger derudover. Det er formentlig de små og fattige kommuner, der først og fremmest må nøjes med at bruge 275.000 kr. på deres biblioteksvæsen. 40 pct. af 275.000 kr. er 110.000 kr. Hvis hr. Poulsgaard læser det forslag, vi behandler i dag, vil han se, at der står, at disse 110.000 kr. bliver stående. Derfor er det en korrekt oplysning, at det først og fremmest er de store og formående kommuner, der skal bære denne nedskæring i de kulturelle tilskud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Det energipolitiske udvalg har afgivet betænkning over forslag til lov om oplysnings- og salgspligt vedrørende kulbrinter. Eksemplarer vil blive omdelt.

Medlem af folketinget Morten Lange har på medlem af folketinget Ømanns vegne meddelt mig, at denne på grund af sygdom

ikke vil kunne give møde i tinget i mindst 7 dage og derfor anmoder om, at der må blive bevilget ham orlov fra og med den 23. april, og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Socialudvalget (22/4 75):

Udtræder: Tove Jørgensen

Nyt medlem: Hanne Reintoft.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 23. april, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål om meddelelse af orlov til og indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmedlem Ømann.*
- 2) *Indstilling fra udvalget til valgs prøvelse.*
- 3) *Spørgsmål til ministrene.*
- 4) *Første behandling af:*
Forslag til lov om revisionen af statens regnskaber m. m.
- 5) *Første behandling af:*
Forslag til lov om statshospitalernes overførelse til amtskommunerne.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om civilforsvaret.

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

9) *Første behandling af:*

Forslag til lov om elforsyning.

10) *Første behandling af:*

Forslag til lov om atomanlæg m. v.

11) *Første behandling af:*

Forslag til folketingsbeslutning om meddelelse af tilladelse til opførelse af et atomkraftværk [af Ninn-Hansen m. fl.].

Mødet hævet kl. 15.15.
